

об'єднюються в матрицу ABC-XYZ, що являється найбільш досконалим інструментом управління запасами матеріалів. При допомозі даного методу можна найбільш точно зрозуміти, як керувати запасами, визначити асортимент [5, с.15]. ABC-аналіз і XYZ-аналіз є менш затратними для впровадження в управління процесом виробництва.

В теперішній час крім методів, наведених в таблиці, існує багато різних методів управління запасами, в таблиці розглянуті тільки найпоширеніші в вітчизняній і зарубіжній практиці. В Республіці Беларусь з наведених методів найбільш часто використовуються системи нормування. Методи Just-in-time, MRP, ABC-аналіз, XYZ-аналіз переважно використовуються в зарубіжній практиці. Впровадження даних систем управління запасами на вітчизняних підприємствах є альтернативним варіантом оптимізації системи нормування на підприємстві [2, с.26].

Список литературы

1. Скоун Т. Управленческий учет : учеб. пособие / пер. с англ. М. : НИЦ ИНФРА-М, 2003. 105 с.
2. Бучик Т. А. Формирование и функционирование оборотного капитала в системе обеспечения финансовой устойчивости предприятия. Гомель : ГГУ им. Ф. Скорины, 2014. 196 с.
3. Сергеев В. И., Григорьев М. Н., Уваров С. А. Логистика: информационные системы и технологии. М. : Альфа-Пресс, 2008. 185 с.
4. Ефремов В. С. Стратегическое планирование в бизнес-системах. М. : Фин-пресс, 2001. 240 с.
5. Бланк И. А. Основы финансового менеджмента. Киев : Ника-Центр ; Эльга, 2010. 592 с.

УДК 330.131.7

Себестянович І. С., студентка

Науковий керівник: Клепанчук О. Ю., к.е.н., доцент кафедри фінансового менеджменту

Львівський національний університет імені Івана Франка, м. Львів, Україна

ФІНАНСОВІ РИЗИКИ В ДІЯЛЬНОСТІ ПІДПРИЄМСТВ

На сучасному етапі розвитку економіки країни підприємствам надано можливість самостійно розпоряджатися своїми фінансовими ресурсами, і в зв'язку з тим, що стійкий фінансовий стан є результатом не спонтанних, а завчасно розрахованих і проаналізованих управлінських рішень, не втрачає своєї актуальності проблема управління фінансовими ризиками підприємства.

Під фінансовими ризиками підприємства розуміють можливі негативні наслідки у вигляді втрати доходу, капіталу, фінансових результатів підприємства, в ситуації, коли є невизначеність умов здійснення фінансової діяльності підприємства.

До основних параметрів диференціації фінансових ризиків в процесі управління ними відносять таку ознаку, як вид фінансових ризиків, який ділиться в свою чергу на такі ризики, як: процентний, валютний, ціновий, інфляційний, податковий, ризик зниження фінансової стійкості підприємства, ризик неплатоспроможності, кредитний, інвестиційний, інноваційний, а також на інші ризики [1, с. 54].

До основних етапів процесу управління фінансовими ризиками на підприємстві можна віднести: формування інформаційної бази управління фінансовими ризиками; ідентифікація фінансових ризиків; всебічний аналіз і оцінка фінансових ризиків підприємства; вибір стратегії управління фінансовими ризиками і вплив на ризик; моніторинг і контроль фінансових ризиків.

Фінансовий ризик має динамічний характер, який змінює свій кількісний рівень під впливом як зовнішніх, так і внутрішніх чинників, незалежно від стадії функціонування підприємства [2, с. 116]. На нього рівень можна і необхідно впливати.

У реальних умовах, при впливі різних факторів ризику можуть використовуватися різноманітні методи мінімізації ступеня ризику, що впливають на ті чи інші аспекти діяльності компанії, зокрема такі:

1) ухилення від ризиків (створення таких умов діяльності підприємства, при яких імовірність виникнення фінансових втрат відсутня заздалегідь). Даний метод слід застосовувати тільки в тих випадках, коли на першому місці для компанії стоїть не отримання прибутку, а уникнення самого ризику;

2) прийняття ризиків на себе (покриття збитків коштом власного капіталу);

3) запобігання збиткам (запобігання ймовірності виникнення збитків шляхом зменшення ймовірності їх настання). Даний метод варто застосовувати тільки в тому випадку якщо ймовірність настання збитків велика;

4) зменшення розміру збитку (проведення заходів, спрямованих на зниження розміру можливого збитку). Метод застосовується в тих випадках, коли величина і ймовірність виникнення потенційних втрат досить великі;

5) страхування (передача відповідальності за нанесення ризику іншій організації). Метод може бути використаний в тих випадках, коли ймовірність виникнення втрат невелика, але величина потенційних збитків критична;

6) самострахування (створення власних страхових фондів, призначених для покриття збитків);

7) хеджування (використання одного фінансового інструменту для мінімізації ризику зміни ціни іншого) [3, с.193–199; 4, с. 162–163].

Кожен метод має певні обмеження в його застосуванні, але їх розумне поєднання сприяє зниженню рівня фінансових ризиків та їх впливу на об'єкт фінансово-економічної безпеки.

Можна зробити висновок, що фінансові ризики відіграють значну роль у системі забезпечення як фінансової, так і економічної безпеки підприємства. Ступінь впливу фінансових ризиків на результати фінансово-господарської діяльності підприємства все більше зростає. Це пов'язано насамперед з розширенням сфери фінансових відносин, мінливістю економічної ситуації в

країні, появою нових фінансових технологій, кон'юктурою фінансового ринку та низкою інших факторів.

Список літератури

1. Рогов М. А. Введение в финансовый риск-менеджмент. Управление рыночными рисками : учеб. пособие. Дубно : Междунар. ун-т природы, общества и человека «Дубна», 2001. 71 с.
2. Глущенко В. В. Управление рисками. Страхование. СПб. : Питер, 2015. 156 с.
3. Обґрунтування господарських рішень та оцінювання ризиків / Л. І. Донець, О. В. Шепеленко, С. М. Баранцева та ін. ; за ред. Л. І. Донець. Київ : ЦУЛ, 2012. 472 с.
4. Орлик О. В. Аналіз факторів впливу на економічну безпеку підприємств та методи захисту від загроз і нейтралізації їх наслідків // Тренди та інновації в сучасній економіці / за ред. О. С. Іванілова. Харків : ХНУБА, 2015. С. 154–165.

УДК 657.6

Сергеенко В. А., студентка

*Научный руководитель: Лемеш В. Н., к.э.н., доцент кафедры бухгалтерского учета, анализа и аудита в отраслях народного хозяйства
Белорусский государственный экономический университет,
г. Минск, Республика Беларусь*

ИСТОРИЯ СТАНОВЛЕНИЯ И ЗНАЧЕНИЕ АУДИТОРСКОЙ ПАЛАТЫ В РЕСПУБЛИКЕ БЕЛАРУСЬ НА СОВРЕМЕННОМ ЭТАПЕ РАЗВИТИЯ

Проблемарегулирования аудиторской деятельности в Республике Беларусь в настоящее время обрела особую актуальность. Результатом этого может служить создание в Беларуси Аудиторской палаты, которая начала осуществлять свою деятельность с 6 декабря 2019 г. Также был разработан и утвержден временный регламент документооборота, связанный с вступлением членов в Аудиторскую палату. Аудиторской палатой осуществляется взаимодействие с Министерством финансов Республики Беларусь по вопросам организации деятельности Аудиторской палаты, а также в реализации проекта Европейского союза «Поддержка Министерства финансов по международным стандартам аудита».

До этого момента, в Республике Беларусь существовали только объединения аудиторов: Ассоциация аудиторских организаций, Союз Сертифицированных Аудиторов и Бухгалтеров (АСБА), Ассоциация профессиональных аудиторов. Таким образом, в Республике Беларусь до сих пор действует ряд общественных объединений аудиторов, каждое из которых стремится поднять статус представителей этой профессии. Однако значительная часть аудиторов и аудиторских организаций не входят ни в одно аудиторское объединение. Именно поэтому и была создана в 2019 году создана Аудиторская палата как единственный орган самоуправления аудиторской деятельностью [1].